

NESTRKEJTE RUKU DO HADĀ•HO HNĀ•ZDA

PĀjtek, 25 bĀ™ezen 2022

NedĀjvno jsme mĀ›li 21. bĀ™ezen, prvnĀ- jarnĀ- den. Vyprahlou zemi zaplavil tajĀ-cĀ- snĀ-h, zmrzlĀj pĀ-da zaĀ•ala odhalova svĀj tajemstvĀ-. Ā edivĀ© louky zĀ-skaly zelenohnĀ›dĀ½ nĀjdech a ozdoby je prvnĀ- jarnĀ- kvĀ›tiny. PtĀjci, krĀjilĀ-ci a takĀ© zaĀ•ali vyvĀj›t svĀ© mladĀ© a jĀj si vzpomnĀ›la na jednu dĀjvnĀ›jĀjĀ- pĀ™Ā-hodu, ve kterĀ© mĀ›j kocour Miky sehrĀjil op hlavnĀ-ch rolĀ-.

Bude tomu uĀ¼ nĀ›kolik let, kdy jsem Ā¼ila se svĀ½m pohĀj›dkovĀ½m princem v jeho domĀ›. Ā½e se z prince vyklubal zakletĀ½ Ā¼abĀj›k, to uĀ¼ je vedlejĀjĀ- tĀ©ma. NicmĀ©nĀ›, ve vrcholnĀ©m obdobĀ- naĀjĀ- zamilovanosti jsme si poĀ™Ā-dili Mikyho, kterĀ½ celkem zĀjhy objevil krĀj›sy nekoneĀ•nĀ© zarostlĀ© zahrady. Netrvalo dlouho a pĀ›lroĀ•nĀ-koĀ›Ājtko lovilo jako starĀ½ mazĀj›k.

K naĀjĀ- Āj›kodĀ› se nebĀjil vĀ›bec niĀ•eho, a tak, kdyĀ¼ si pyĀj›nĀ› nesl v tlamiĀ•ce do kuchynĀ› pĀ›lmetrovou Ā¼ivou uĀ¼ovku obojkovou, mĀjlem mĀ› trefil Āj›lak. BohuĀ¼el pro nĀj›s pro vĀj›chny, nezĀ›stalo jen u jednĀ©, a naĀj›tĀ›stĀ- pro nĀ›, nikdy nedoĀjlo na jejich usmrcenĀ-. SvĀ-jejĀ-cĀ- potvory se mu pokaĀ¼dĀ© vysmekly a hledaly ĀtoĀ•iĀj›tĀ› v rĀ›znĀ½ch zĀj›koutĀ- naĀj›eho domu.

To mĀ›lo za pĀ™Ā-Ā•inu, Ā¼e jsem pĀ›l roku chodila na zĀj›chod na benzĀ-nku a nosila pouze uniformu z prĀjce, protoĀ¼e jsem se bĀjila otevĀ™Ā-t skĀ™Ā-Ā.

Jednoho krĀj›snĀ©ho dopoledne, kdy jsem si vychutnĀj›vala kĀj›vu na terase, mi nemohlo uniknout, Ā¼e Miky se aĀ¼ pĀ™Ā-liĀj› soustĀ™edĀ›nĀ› dĀ-vĀj na dĀ-ru v zemi pod maketou GotthardskĀ©ho tunelu, jeĀ¼ byl souĀ•Āj›stĀ- velkĀ© zahradnĀ- Ā¼eleznice. Netrvalo dlouho, po nĀ›Ā•em chĀ›apnul vytĀj›hl z dĀ-ry hada. PoskoĀ•ila jsem o tĀ™mi metry a Āj›la se zabarikĀj›dovat do domu. TĀ™esoucĀ-ma rukama jsem si prohrabĀj›vala mastnĀ© vlasy a poĀ™Āj›d jsem si opakovala: Ā›žCo teĀ•, co teĀ•, co jen budu dĀ›lat? Na infarkt jsem jeĀj›tĀ› pĀ™Ā-liĀj› mladĀj›.Āœ

Tu mi hlavou probĀ›hl spĀj›snĀ½ nĀj›pad a vytoĀ•ila jsem linku na ochranu divokĀ½ch zvĀ-Ā™at. Tam mne ochotnĀ½ pracovnĀ-k pĀ™esmĀ› roval na jakĀ½si herpetologickĀ½ krouĀ¼ek a ten mĀ› pĀ™esmĀ› roval na mĀ-stnĀ- spolek na ochranu chrĀj›nĀ›nĀ½ch druhĀ. TĀ›m jsem struĀ•nĀ› a jasnĀ› popsala situaci a Ā•ekala na zĀj›chranu v podobĀ› odchytu, nebo rovnou vypĀj›lenĀ- celĀ© zahrady, popĀ™Ā-padĀ› celĀ©ho domu.

Jak jsem se pletla!

Rozhovor probĀ›hal asi takto:

Ā›žA co teda pĀ™esmĀ› od nĀj›s Ā•ekĀj›te?Āœ

JĀj: Ā›žNo zachraĀ›te mĀ›. Nebo ty hady. Nebo nĀj›s vĀj›chny. Ti hadi tady dlouho nepĀ™eĀ¼ijĀ-. MĀ›j kocour je vĀj›chny zlikviduje. Ani jĀj dlouho nepĀ™eĀ¼iji. ProsĀ-m VĀj›s, zachraĀ›te nĀj›s!Āœ

OchrĀj›nce: Ā›žJak VĀj›s mĀ›Ā¼u ochrĀj›nit? JĀj mĀj›m za Ākol chrĀj›nit ohroĀ¼enĀ© druhy.Āœ

JĀj: Ā›žA to si Ā™Ā-kĀj›te ochrĀj›nce??? JĀj jsem taky ohroĀ¼enĀj›! MĀj›m tlak 180 na 200!!Āœ

Ochránice: „Madam, pání vání- ctí. Vy nejste ohrožený druh.“

Já uviděla rudá a káim mu: „Tak mi teda ekněte, co mám dlat. Mám hady ve skáiní, v koupelně a já nevím, kam jejtí ty potvory zalezly. Má kocour je tahí z dír, jako kráílíky z klobouku a nosí- mi je do kuchyně. To si je mám upct nebo co?“

Tu zaplení zoolog pochopil vánínost situace a káim mi: „Vte co? Nejlepě bude, když ty hady páníesdí- te ním, kde jim nebude hrozit dně nebezpečí.“

Na chvíli jsem zpozorněla, a abych se ujistila, poprosila jsem jej, aby tu vtu zopakoval. „Cože to mám udlat?? Já je mám páníesdílit??? To myslíte plně vánín?“

Ochránice pokrčí: „No ano, na tom nic není. Odkryjete hně-zdo a hně-zdo i s hady páníesnete do kyblíku. Ten odnesete ním na kraj lesa. Ním, kde je sucho, ale zírove dostatek potravy. Oni si uání poradí.“

Na p1 minuty se mi zastavilo srdce a prodělala jsem mozkovou smrt pání páníedstaví, áe si nesu v kyblíku hady a pro upáníesnání- instrukcí- jsem se jejtí optala: „Ža kolik si myslíte, áe tich hadů v tom hně-zdě áije?“

Zaplení herpetolog zkujéní odpovídá: „Ne moc, nanejví 30-40.“

V tu chvíli jsem upadla do bezvědomí.

VA E
VERONIKA,

A MIKY „kocour-hadobijec pokrčíovníní- pání-ítí“